

ด่วนที่สุด

ที่ พส 0201.1/ 1404

เลขที่เอกสารคณะรัฐมนตรี	4069
วันที่	10 มิ.ย. 2553 13.15

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

เรื่องที่ ...๑...

8 มิถุนายน 2553

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกสงวนหวงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์
ของทางราชการ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ 15 มิ.ย. 2553

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว (ล) 6740 ลงวันที่ 29 เมษายน 2553

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2551 เกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามหรือการสงวนที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.
ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ โดยให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาเชิญผู้แทนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้มาหารือร่วมกัน

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ไม่เห็นด้วยกับการ
ออกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามหรือการสงวนที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.
โดยมีเหตุผลดังนี้

1. กรณีชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ว่าด้วยการหวงห้ามหรือการสงวนที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์
ของทางราชการ พ.ศ.” เป็นชื่อที่ไม่ชัดเจนว่ามีความหมายครอบคลุมถึงที่ดินประเภทใดบ้าง

2. ควรมีคำนิยามสำหรับ “ที่ดินหวงห้ามหรือการสงวนที่ดิน” ที่จะดำเนินการให้ชัดเจน
กล่าวคือ ควรระบุที่ดินให้จำกัดเฉพาะที่ดินรกร้างว่างเปล่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนหวงห้ามที่ดินรกร้าง
ว่างเปล่า ทั้งนี้เพื่อมิให้ผลใช้บังคับไปถึงที่ดินของรัฐประเภทอื่น เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ฯลฯ เนื่องจากที่ดินเหล่านั้นเป็นที่ดินที่รัฐสงวนหวงห้ามไว้เพื่อ
ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของรัฐ และประชาชนสืบไป โดยมีกฎหมายควบคุมเป็นการเฉพาะ
และมีบทบัญญัติในการยกเลิกเพิกถอนพื้นที่อยู่ในกฎหมายนั้นๆ แล้ว

3. การกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 3 (2) ขัดกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
1306 “ห้ามมิให้ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับแผ่นดินในเรื่องของทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน” และยังเป็นการสนับสนุนให้ราษฎรบุกรุกที่ดินของรัฐไม่มีที่สิ้นสุด

4. ควรจำกัดความ...

4. ควรจำกัดความคำว่า “ที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์” ต้องมิใช่เป็นกรณีที่ราษฎรเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่จนส่วนราชการเข้าใช้ประโยชน์มิได้

5. การแปรสภาพเป็นชุมชน หรือที่อยู่อาศัยควรพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

6. ควรให้สิทธิเฉพาะราษฎรผู้ถือครองที่ดิน และทำประโยชน์อย่างต่อเนื่องมาก่อนการประกาศหวงห้ามหรือสงวนหวงห้าม

7. คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาต้องเป็นคณะกรรมการกลางระดับชาติเพียงคณะเดียว เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน และต้องมีผู้แทนส่วนราชการที่ดูแลรักษาที่ดินที่สงวนหวงห้ามนั้น เป็นองค์ประกอบคณะกรรมการด้วย เนื่องจากการตั้งคณะกรรมการเฉพาะราย อาจมีปัญหาเรื่องบรรทัดฐาน การพิจารณา หรือการเลือกปฏิบัติ ดังนั้น ควรตั้งเป็นคณะกรรมการระดับชาติเพื่อทุกจังหวัดมีมาตรฐานเดียวกัน

8. การยกเลิกการสงวนหวงห้ามที่ดินนั้นจะต้องยกเลิกเฉพาะส่วนที่ราษฎรถือครอง และทำประโยชน์เท่านั้น

9. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ ขั้นตอนการดำเนินการยกเลิกจะต้องดำเนินการตามกฎหมายเฉพาะของพื้นที่นั้นๆ อีกด้วย

10. ในมาตรา 9 ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เนื่องจากมีกฎหมายกลาง คือ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2539 อยู่แล้ว

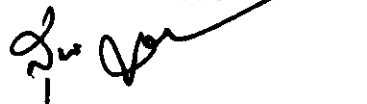
11. เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เห็นสมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

12. วิธีการ และขั้นตอนควรกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายประเด็นที่อาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอาจรวมไปถึงหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ด้วย รวมถึงถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร. 0 2278 8602 / โทรสาร 0 2278 8603